

RODE DUIVELS IN DE HOLLANDSE POLDER

STREAMEREN MET DE SPINHENGEL

Sommige van de tienduizenden buitenlandse sportvissers die ons land jaarlijks bezoeken, dragen iets meer bij. De Vlamingen Ivo en Frederik bijvoorbeeld. Die steunen niet alleen de economie – zoals de horeca en de HSV-clubkas (VISpas). Zij vertellen ook vrijuit over hun specialisme: poldersnoeken met de streamer. Niet aan de vliegenlat, maar met de spinhengel.

TEKST: HARRY DE WILT > FOTOGRAFIE: RICK JANSEN

Ivo Crabbe en Frederik Casteels staan op het afgesproken tijdstip bij de Veerpoort van Schoonhoven. Ze hebben er net 150 kilometer opzitten vanuit Bonheiden nabij Mechelen, waar Frederik woont. Ivo is nog iets eerder opgestaan om vanuit zijn woonplaats Aalst (onder Gent) 'Bij d'n Fré te geraken'. Allemaal om in de polders rond Schoonhoven en Bergambacht te gaan snoeken.

'MILJOEN SLOTEN'

Ze doen het niet voor de kick van de buitenlandse vistrip. "Poldersnoeken kan vrijwel alleen in Nederland. Wij hebben geen polders en al helemaal geen miljoen poldersloten. Er zwemt in Vlaanderen heus wel wat snoek, maar lang niet zoveel als hier. En het begint er al mee dat het

doorgaans roestige water in België je kunstaas minder goed zichtbaar maakt", verklaart Ivo zijn voorliefde voor Nederland. "De eerste keer dat vrienden me hier mee naartoe namen, had ik vijf aanbeten op één plek. Van daar dat ik hier graag kom vissen", vult Frederik aan.

SNOEKDUIK

De vrolijke Vlaamse vismatten loodsen ons zonder Tom-Tom door Schoonhoven. We parkeren tussen de huizen aan de Aelbrecht Beylantsgracht waar de twee hun eerste worpen maken. En beginnen uit te leggen hoe je streamers ook effectief aan de spinhengel kunt vissen. Al snel besluiten ze echter om de wijk te nemen naar de polder. Het water in de bebouwde kom is naar hun smaak iets té helder, waarbij de felle zon het doorzicht

nog eens vergroot. Frederik heeft dan al bij zijn tweede worp een middenmaat snoek gevangen, terwijl Ivo vlak voor zijn voeten een snoekduik mocht noteren – een echte – op zijn reeds boven het water hangende streamer. De pubersnoek met dolfijnallures moet tot zijn eigen geluk echter nog wat meer oefenen.

DE POLDER IN

We verruilen de straten voor de sloten van het polderland tussen Schoonhoven en Bergambacht. De Rode Duivels gidsen ons opnieuw blindelings over pittoreske polderweggetjes naar hun tweede visstek – zij zijn hier de home boys. Tussen de droomhuizen aan de Bovenweg vangt Ivo de eerste snoek, nadat hij vanuit zijn ooghoek proovis had zien springen. Frederik assisteert met het

>>

Ivo en Frederik zijn trouwe bezoekers van de Nederlandse polders.

‘EEN STREAMER HEEFT EEN ZACHTERE EN MEER NATUURLIJKE BITE DAN EEN JERKBAIT’

landingsnet en in no time is de snoek geroutineerd ont- haakt. Terwijl Ivo (28) ‘pas’ zes jaar op roofvis vist en Frederik (30) tot vijf jaar geleden zelfs nog nooit een hengel had aangeraakt.

GROTERE VANGKANSEN

De reden waarom ze met streamers op snoek vissen is simpel: “Grotere vangkan- sen. Het is dressuuroorbren- kend, want dit wordt niet veel gedaan”, zegt Ivo. “Een streamer heeft ook een veel zachtere en meer natuurlijke ‘bite’ dan een harde plug of jerkbait. Bovendien is het een leuke bezigheid om op een koude winteravond nieuwe streamers te binden waarvan je hoopt dat die het goed zullen doen.” Bovendien zag hij bij tal van streefishing wedstrijden in Nederland het succes van streamers op de vliegengengel en allengs op lichte spinhengels. “Je gaat met ervaren snoekvissers praten, brainpicken, surfen op het internet, magazines lezen en uiteindelijk ben ik naar een vliegviswinkel gegaan en heb ik gezegd: ik wil streamers gaan binden.”

FLUOROCARBON VERSUS STAAL

Ivo vist van jongs af, maar beperkte zich lange tijd tot de match, feeder en vaste stok. Totdat hij zes jaar geleden op het roofvissen overstapte, viste hij ook landelijke witvis- wedstrijden bij zijn werkgever (de Belgische spoorwegen). Frederik is gewoon meteen gaan snoeken toen hij in 2011 door Ivo met het sportvisvirus werd aangestoken. Toch heeft ieder zijn eigen stijl, zowel voor wat betreft de streamers, montages als het binnendraaien. Ivo zweert bij een vijftig centimeter lange 75/00 fluorocarbon onderlijn, ge- volgd door ruim anderhalve meter dunner fluorocarbon en daarna pas de 16/00 gevlochten hoofdlijn. Frederik houdt het op een stalen onderlijntje van 40 centimeter, dat direct aan de gevlochten hoofdlijn geknoopt zit. Die maalt niet om de vermeende grotere zichtbaarheid ten opzichte van fluorocarbon. “Zelf heb ik nooit gemerkt dat het slechter werkt.” Zijn vangsten geven hem in het hel- dere Bergambachtse polderwater geen ongelijk.

Frederik met een van de snoeken die tijdens deze reportage werden gevangen.

ZONKER

De body van Ivo’s streamer is gemaakt van zonker: smal- le reepjes geverfd konijnenbont op de huid. “Die knip ik in tweeën voor een natuurlijkere staartbeweging. Daar- voor gebruik ik GSP (Gel Spun Polyethylene) in 100D tot 200D (Denier) en bind ik de strip huid vast aan weerszij- den van de haaksteel. De haartjes bind ik niet mee. Die moeten immers open hangen om mooi te kunnen wap- peren. Als kopje zet ik tegen het haakooog eerst een tung- sten kunstparel waarop ik glazen oogjes heb gelijmd – ik ben een graag geziene klant in de hobbywinkel. De flu- orocarbon onderlijnen klem ik dicht met metalen slee- ves. Ook zet ik wat verzwarende op de onderlijn om de streamer net iets beter te laten zinken.” Om desgewenst weedless te kunnen vissen, heeft hij op sommige strea- mers van zijn dikste fluorocarbon een beugel gemaakt die de haakpunt afschermt.

GLITTER

Frederik is niet vies van een glittertje. Hij gebruikt graag engelenhaar in felle kleuren. “Vooral in de kerstperio- de heb je veel keus. Soms combineer ik dat met een ge- kleurde kippenveer makrelen-style.” Voor het gewenste werpgewicht (kunststof neemt immers minder water op dan Ivo’s konijnenbont) bindt Frederik zijn streamers met dun looddraad om de haaksteel. Hij is sowieso iets lichter ‘ingesteld’ dan zijn vismaat en vist met een 0,5-7 grams spinhengel van 2,10 m en 1000-formaat spinmolen. Ivo heeft een iets zwaardere molen en gebruikt een 5-21 grams spinstok van 2,50 m.

BELGISCHE VLAG

De streamers van Ivo wegen tussen de 5 en 20 gram (in natte toestand). “Meestal begin ik te vissen met een streamer van 15 centimeter. Ook met de harde wind van vandaag zet ik er echt niet meteen een streamer van 20 of 25 gram op. Gewoon een kwestie van zo veel moge- lijk met de wind mee gooien. Bovendien zijn de mees- te sloten zo smal dat je altijd gemakkelijk de overkant haalt.” Frederik begint met kleinere streamers van rond de 10 centimeter. Beiden nuanceren overdreven voor- zichtigheid met de nominale werpgewichten. “Op een 0-5 grams hengel kun je met een beetje beleid prima een 20-grams streamer wegzetten hoor.” Ivo’s voorkeur gaat qua kleur uit naar de redhead. “Een rode kop met een wit lichaam; daar heb ik het meeste succes mee. Maar voor deze gelegenheid heb ik er ook een in de Belgi- sche driekleur bij me.” Bij helder weer en hel- der water gebruikt hij het liefst combina- ties van natuurlijke kleuren. “Grijs, groen,

Er zijn een kleine tienduizend Belgen met een VISpas, waaronder ook Frede- rik (!) en Ivo.

>> BELGEN IN NEDERLAND

Ivo en Frederik hebben inmiddels voor het vierde jaar op rij de VISpas in hun bezit. Andere Nederlandse vergunningen hebben ze niet – en dankzij de Gezamenlijke Lijst van Nederlandse Viswate- ren ook niet nodig. Niettemin vissen ze vrijwel alleen in het pol- derwater van hun vereniging. “En niet als enigen”, vertelt Frederik. “In de winter is zo’n tachtig procent van de snoekvissers die je hier tegenkomt Belg. Mensen uit Brugge, Gent, Kortrijk, enzovoorts. De helft daarvan kennen we. Dan gaat het van: ‘D’n Koen staat daar, en kijk: ginds is d’n Wouter bezig!’” De heren hebben ook hun eigen roofvisclub Catch & Release met ruim zeventig leden en nemen regelmatig nieuwe leden mee naar Nederland.

blauw, fluorgroen, rood met soms zwart erdoor. Bij don- ker weer of licht troebel water gebruik ik liever opvallen- dere kleuren, zoals fluoegel, wit en roze. Standaard heb ik altijd zo’n tien kleurstellingen bij me”, legt hij uit.

ONDERBREKINGEN

Onze Vlamingen gaan bij hun stekkeuze voor on- derbrekingen. Rietkragen, bruggetjes, inham- men, splitsingen, kruispunten, waterplanten. Met de onontbeerlijke polaroid zoeken ze ook de overgangen naar iets dieper water. Of ge- woon naar snoek – die kun je soms immers zien ‘staan’. Waar Ivo zijn streamer vooral met korte tikken binnenvist, en steeds tot maxi- maal dertig centimeter laat zinken, is Frederik meer van het wat gelijkma- tiger binnendraaien. Dat beide tech- niken werken, blijkt wel uit de eind- stand van vandaag: drie snoeken voor Ivo en vier voor Frederik.

